

ся, я не дурний, як оженюся, то возьму жінку як лялю.

III. Циган: Іди, дурний, не ліпше тобі самому по світі, по що одну губу кормити більше.

Кривий: Що ти знавш циганська торба. Самому хіба сідай, та чекай, як найдеся хто, що дасть гнилку, або колач, пси би його зіли разом з колачом. А так, як в баба, го раз инакше. Я співаю, виводжу, аж коти казяться, а вона між людей замішася і тягне, що удасться. А еще я мудра баба...

II. Циган: Що там тепер людс мають. Перш йшов на ярмарок, то брав сороківців жменю, а тепер зломаного дутка не має. По коморах вітер свище. Ми якось підкопалися, і то до богача казали, що має гроші, ага гроші, подерті холяви і стара камизоля в скрини.

Кривий: А хто би пхався до комори. Я як сам, то як розпущу хавку (через ніс заводить) паньство ласкаві, людоньки милосердні, християноньки побожні, господароньки миленькі (своїм голосом) а шляг би вас траїв, (через ніс) господині побожненькі, поратуїте бідного каліку без тата, без мами, без ноги і голови, голодного і холодного, аби ви панували, аби корону мали (своїм голосом) абисьте всі поздыхали (через ніс) аби вам родилося, аби вам щастилося, на